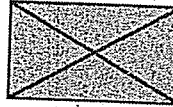

Sommarbrev: Henrik Ibsen (1828–1906) får
dagens brev från Ingemund Hägg,
v ordf i Upsala Stadsteaters styrelse.

Bäste Herr Ibsen,

Jag kan berätta för Er att Ert drama När vi döde vågner som Ni skrev 1899 lever. Det var en utmärkt uppsättning jag såg på Betty Nansens teater i Köpenhamn nu i våras. Ni var ju själv nyskapare av teaterkonsten. Ni skulle ha uppskattat föreställningen som i Peter Langdals regi var nyskapande ett sekel senare. Att Ni varit praktiskt verksam på teatrar som dramaturg, regissör och teaterledare märks i Era texter. Det sätt som ni skildrar hur vi människor kan gå i sömnen under våra liv, utan att gripa tag i det, får en berörande framtoning i När vi döde vågner. Det var en skandinavisk eller nordisk föreställning i god mening. Professor Rubaek spelades av den norske skådespelaren Nils Ole Ofteberg, Godsejer Ulfheim av svensken Johan Rabaeus och de två kvinnorollerna Maja och Irene av danskorna Sofie Gråbøl och Ann-Mari Max Hansen. Det talades danska, norska och svenska på scenen. När Ni började Ert författande var det närmast danska som gällde eftersom Norge knappast hade ett eget skriftspråk på den tiden. Men Ert språk blev alltmer norskt med tiden. När vi döde vågner är ett sent drama och Ni skrev den på det nyutvecklade norska skriftspråket.

Ospelbart har Ert drama När vi döde vågner kallats. Men inte stämde det med vad jag såg i Köpenhamn. Skickli-

2

INGEMUND HÄGG

Professor i företagsekonomi

ga dramaturger och regissörer fortsätter att förnya teaterkonsten. Denna konst blir lyckligtvis aldrig färdigutvecklad – det tror jag vi är överens om. Identiteterna i rollerna på scenen påverkades påtagligt av de tre språken och samspelet fick en spännande avståndsdimension. Inför Er som utan svårighet förstod alla tre språken måste jag dock erkänna att jag missade ett och annat av danskan men inte så att det störde upplevelsen. Tyvärr tror jag att det skulle vara ett ännu djärvare grepp att använda en skandinavisk ensemble i Sverige än i Danmark om man nu inte kräver att danskarna ska tala en slags skandinaviska. Men kanske kan regissören Peter Langdäl försöka någonstans i Sverige med någon av era dramer som alltid kommer att vara angelägna? Jag anar att Ni nickar gillande.

Högaktningsfullt,
Ingemund Hägg

WNT 29 Juni 2002